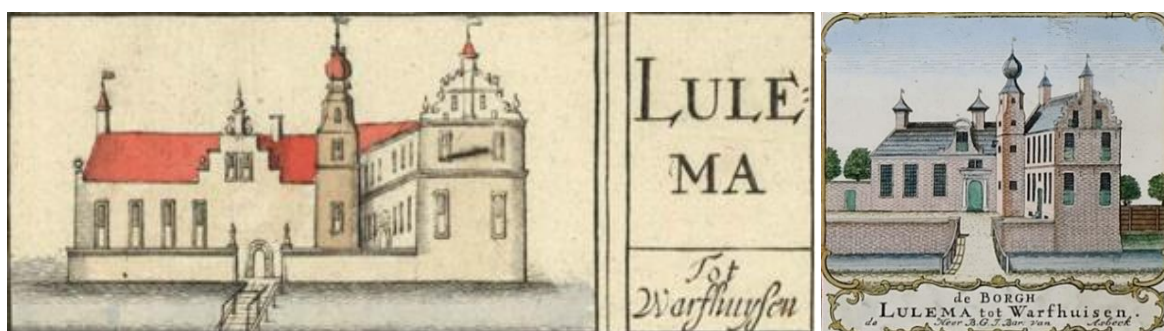

Clant en de Lulemaborg in Warfhuizen

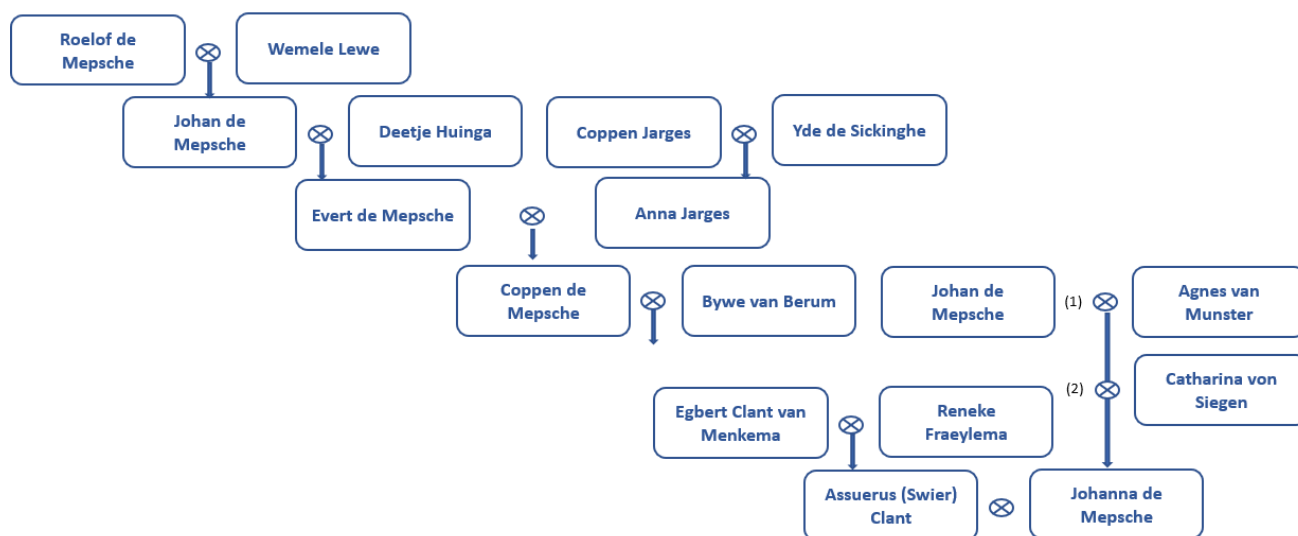
Van rechts naar links de generatie(s) Clant die op de Lulemaborg heeft/hebben gewoond en hun voorouders.

Allard Clant	Egbert Clant		Allart Clant van Menkema	Egbert Clant	Osebrandt Clant	Allard Joost Clant	Lucas Clant
	Teteke Nittersum		Johanna Wicheringe	Reneke Fraeylema	Josina Manninga	Maria Helena Clant	
	Hermanus Clant	Allard Hermanus Clant	Hermannus Clant	Johan Clant	Harmen Jans Clant	Jan Remmert Clant	Geertruida Clant
	Hille Kater	Rudolpha de Mepsche	Lutger Schaffer	Hille Clant	Gertrude Berum	Ulcia Maria Auwesma	
Margaretha Lewe	Hermanus Clant	Allard Hermanus Clant	Hermannus Clant	Johan Clant	Lucas Clant van Warffenhuisen	Maria Helena Clant	Lucas Clant
					Elisabeth Ehrenreiter	Allard Joost Clant	
	Hille Kater	Rudolpha de Mepsche	Lutger Schaffer	Hille Clant	Harmen Jans Clant	Jan Remmert Clant	Geertruida Clant
					Gertrude Berum	Ulcia Maria Auwesma	

De borg op de kaart van Willem en Frederik Coenders van Helpen (1678) en De Lulemaborg op de kaart van Theodorus Beckerlingh van 1782.

De Lulemaborg was een van de twee borgen van het Hogelandster dorp Warfhuizen in het noorden van de provincie Groningen. Het is onbekend wanneer de Lulemaborg werd gesticht. Hij was in ieder geval jonger dan de Gaykingaborg, de andere borg van Warfhuizen, die tot ongeveer 1700 bestaan heeft. Vermoed wordt dat de borg eind 16e eeuw is ontstaan.

Allart Joest Clant, zoon van Osebrandt Egberts Clant en Josina Manninga, was een broer van Luardus (Luidt) Clant van de Menkemaborg.¹ Allart trouwde met Maria Helena Clant (zie bovenstaand schema voor de familierelatie).

Osebrandt Clant en Josina Manninga tho Lutzborg, geschilderd in 1611, een jaar na hun trouwen.

Lucas Clant van Ayckema tot Grijpskerk, zoon van Allard en Maria Helena Clant, trouwde ook met een Clant, Truida, dochter van Jan Remmert Clant en Ulcia Maria Auwema. Truida stamde net als Lucas af van Allard Clant en Margaretha Lewé (zie bovenstaand schema). Zij kregen dertien kinderen.

Lucas werd geboren in Warfhuizen en overleed op Ayckema in 1705. Hij was jonker, hoveling en grietman in Grijpskerk, in 1682, 1694, 1699 en 1700 lid van de Generaliteits-Rekenkamer en in 1692 lid van de Staten-Generaal. Daarnaast was hij in 1697, 1698 en 1705 curator van de Groninger Academie.

¹ Zie Clant en de Menkemaborg.

Tijdens het beleg van Groningen in 1672 werd hij wegens de Ommelanden als raad aan luitenant-generaal Rabenhaupt toegevoegd.²

Carl von Rabenhaupt en het Rampjaar

Carel Rabenhaupt of Karel Robmhap ze Suché (Bohemen, 6 januari 1602 - Coevorden, 12 augustus 1675) was baron van Suchá, erfheer in Lichnice en Třemošnice, heer van Crumbach. Deze familie behoorde tot de Moravische Broederschap, een stroming die bestond uit volgelingen van Jan Hus en Jan Amos Comenius die in 1620 uit Bohemen werden verdreven.

Rabenhaupt diende onder Peter Ernst II van Mansfeld in de Zeven Provinciën, waar hij zich in 1627, tijdens het Beleg van Grol, als luitenant verdienstelijk maakte. Daarna was hij in dienst van de Landgraaf van Willem V van Hessen-Kassel. In 1641 werd hij gouverneur van Kalkar.

Voorafgaande aan het rampjaar 1672 werd hij voor 4.000 rijksdaalders als legercommandant ingehuurd door de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden om de stad Groningen te verdedigen. Op 7 maart 1671 trad hij als kolonel in dienst van het Staatse leger en kreeg bevel over een regiment dat zijn naam voerde. Op 31 maart 1672 werd hij bevorderd tot luitenant-generaal.

Hij hielp de Groningers tijdens het verzet tegen Christoph Bernhard von Galen tijdens het beleg van Groningen in 1672. Nadat zijn troepen op 30 december 1672 binnen een uur Coevorden hadden ontzet, met behulp van een kaart gemaakt door de plaatselijke schoolmeester Mijndert van der Thijnen en een biesen brugconstructie over het bevroren water van de stadsgracht, werd hij op 4 januari 1673 benoemd tot burgemeester van Groningen, drost van Drenthe en gouverneur van Coevorden.

Rabenhaupt vergat de Ommerschans in te nemen en moest in oktober 1673 opnieuw strijd leveren tegen Bommen Berend, die Coevorden onder water had gezet. De Munsterse troepen werden in april 1674 teruggedreven tot Nordhorn en Neuenhaus in het Graafschap Bentheim.

Zijn laatste actie als militair was in 1674 bij Grave, dat door de Franse troepen werd bezet gehouden. Rabenhaupt overleed op 12 augustus 1675 in Coevorden en werd op 3 september 1675 in de kerk aldaar begraven.

Entens en de borg Lulema

Hildebrandt Entens vererfde de borg aan zijn zoon Hillebrandt Rudolph Entens, gehuwd met Christina Theresia van Berum en Hillebrandt vervolgens aan zijn zoon Hillebrandt Coppen Entens, overleden op 2 april 1716, bijgezet op het koor van de kerk in Warfhuizen. Hillebrandt was de laatste mannelijke nakomeling van dit geslacht.

² Zie ook Clant en de Aykemaborg.

Van Ewsum en de borg Lulema

Hillebrandt Coppen gaf de borg vervolgens door aan zijn neef Titus van Ewsum, zoon van Ernst van Ewsum van Mensinge en Everharda Johanna van Berum. Zij waren katholiek en dat gold ook voor hun kinderen, zodat zij in Stad en Land geen openbare ambten meer konden vervullen.³

Titus trouwde op 5 maart 1699 in Groningen met Isabella Catharina van Herema. In 1720 verkocht Titus, de laatste Van Ewsum op Mensinge, de havezate aan Justus de Coninck, eigenaar van het Huis te Peize, voor het bedrag van 12.000 Carolus guldens.⁴ Je mag aannemen dat hij daarna op de Lulemaborg gingen.

Titus werd bekend om zijn radicale katholicisme. Hij werd in 1720 aangeklaagd omdat hij een pagina uit de Heidelbergse Catechismus van een van zijn dienstboden had gescheurd. Op deze pagina werd de rooms-katholieke heilige Mis als een "vervloekte afgoderij" betiteld. Jonker Titus ontsnapte alleen aan een astronomisch hoge boete door te overlijden.⁵

Na zijn dood ging de borg over op zijn broer Balthasar, getrouwd met Maria Allegonda Geertrui Camstra. Na hun dood ging de borg over hun dochter Everharda van Ewsum (1714-1794) en haar man Goswin Moritz baron van Asbeck.

Asbeck en de borg Lulema

Vervolgens werd hun zoon, Balthasar Georg Joseph van Asbeck, geboren op 13 oktober 1740, overleden op 17 april 1817, borgheer. Hij trouwde (1) op 11 november 1770 in Warfhuizen (huwelijkscontract 23 oktober 1770) met Maria Walburgia Electa baronesse van Ewsum, overleden op 26 augustus 1800, dochter van Ernst Herman van Ewsum en Maria Clara Christina baronesse van der Laen van Liauckema. Balthasar trouwde (2) met Francisca Henrietta Theresia van der Schueren.

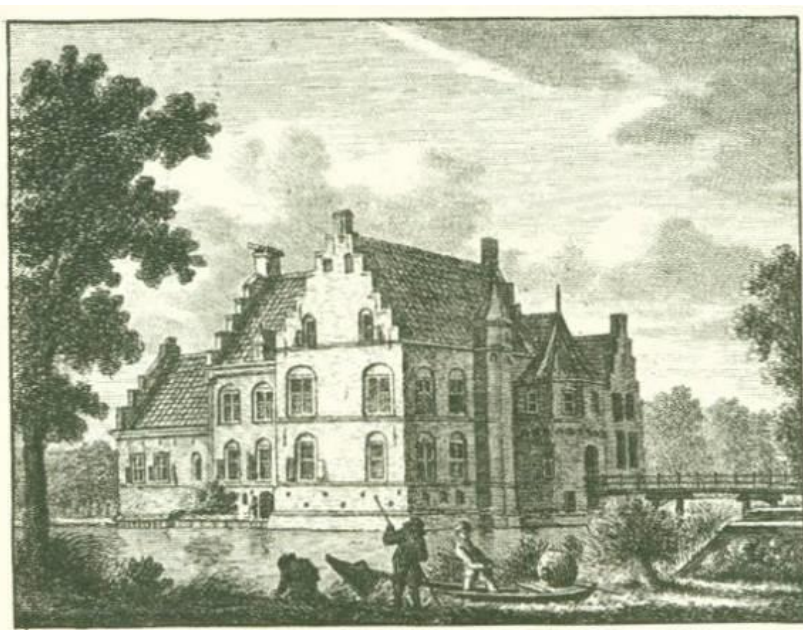
Liauckemastate

Maria Christina baronesse van der Laen van Liauckema was al vanaf 1724 eigenaresse van de Lieauckemastate, maar verblijft op 24 augustus 1787 op de borg Lulema of Luilema te Warfhuizen bij haar dochter Maria Walburgia Electa van Ewsum, als ze plotseling overlijdt. Deze dochter erft Liauckema State, maar door haar huwelijk met Balthazar George Joost van Asbeck, woont Maria Walburgia Electa op borg Lulema. Omdat ze kinderloos sterft in 1800 vererft het huis op haar neef, Ernestus Jodocus Rudolphus van Grotenhuis van Onstein, zoon van haar zus Anna Maria Wilhelmina Elisabeth van Ewsum, getrouwd met Rudolphus Johannes Anthonius van Grotenhuis van Onstein. Deze is heer van Veenhuis, Sterkenburg en Rouwenberg. In 1795 is hij op Huize Onstein getrouwd met Henriëtte Arnoldina Lucia Maria van Harinxma thoe Heeg.

³ <http://resources.huygens.knaw.nl/retroboeken/nnbw/#source=1&page=427&view=imagePane>

⁴ <https://bit.ly/3CV0cqA>

⁵ <https://bit.ly/3oW7h5s>

De Liauckemastate.

Grotenhuis en de borg Lulema

Ten slotte ging de borg over op een neef, Ernestus Rudolphus Jodocus Grotenhuis (1775-1847), zoon van Rudolphus Johannes Anthonius van Grotenhuis van Onstein en Anna Maria Wilhelmina Elisabeth van Ewsum. Ernestus was getrouwd met Henriëtta Arnodina Lucia Maria van Harinxma thoe Heegh, dochter van Engelbertus Tiberius Haring Josphephus van Harinxma thoe Heegh en Maria Ursula Sophia van Oldenneel tot Heerenbrinck. Zij lieten het huis in 1822 slopen.⁶

De laat-17e-eeuwse zandstenen leeuwen met de wapens van Entens en Berum die bij de inrit stonden, werden gekocht door Hendrikus W. J. Torringa, de rijkste boer van Zuurdijk, die ze als pronkende dampalen bij de ingang van het erf van zijn Stoepemazathe (nu Stoepemaheerd, Hoofdweg 4) liet plaatsen, waar ze nog steeds staan.

⁶ <https://bit.ly/316DFKA>